

ΟΠΑΤΚΙΟΪ ΤΗΣ ΒΙΘΥΝΙΑΣ

μονική, ἐν ᾧ ἦτο μόνον πρακτικὴ πρότερον, γνωσθείσης τῆς ἀρχικῆς αἰτίας τοῦ διαλείποντος πυρετοῦ. Ἡ δὲ ἱατρικὴ τότε μόνον θὰ γίνῃ τελεία ἐπιστήμη, ὅταν εἶνε εἰς θέσιν νὰ εὐρίσκη τὴν ἀρχικὴν αἰτίαν πάσης νόσου.

Ε Δ Ω Κ' Ε Κ Ε Ι

Ὁ Τηλεγράφος καὶ οἱ Κινέζοι

Τὰ τηλεγραφικὰ σύρματα ἐν Κίνα τίθενται πάντοτε ὑπὸ τὸ ἔδαφος τῆς γῆς, ὁ λόγος δὲ δι' ὃν οἱ συνήθειαι πάλαι καὶ τὰ ἀναέρια σύρματα, ὧν ἀφθονεῖ παντοῦ τὸ εὐρωπαϊκὸν ἔδαφος, δὲν εἶνε ὄρατὰ εἰς τὴν χώραν τοῦ ἀνατέλλοντος ἡλίου εἶνε περίεργος. Δὲν ὑπάρχουσι κοιμητήρια ἢ νεκροταφεῖα ἐν Κίνα, ἐκάστη δὲ οἰκογένεια θάπτει τοὺς νεκροὺς τῆς εἰς τοὺς ἰδίους αὐτῆς ἀγρούς. Οἱ νεκροὶ πρόγονοι ἐν τοιαύτῃ τιμῇ καὶ σεβασμῷ τηροῦνται παρὰ τοῖς κατοικοῖς τοῦ Οὐρανοῦ Κράτους, ὥστε σικὰ τις πίπτουσα ἐπὶ τοῦ τάρου ἐνδὲς τῶν προγόνων θεωρεῖται ὡς ὄbris κατ' ἐυδέναν τρόπον διανομένη νὰ συγχωρηθῇ. Ὅτε δὲ ἡ πρώτη τηλεγραφικὴ Ἐταιρία ἤρξατο νὰ ἐμπηγνύῃ πάλους ἐφ' ὧν νὰ ἐντείνῃ τὰ σύρματα, ἐνεμίσθη ὅτι αἱ σικὰ τῶν πάλων τούτων βεβαίως θὰ ἐπιπτον κατὰ τινὰ ὄραν τῆς ἡμέρας ἐπὶ τοῦ τάρου τῶν προγόνων Κινέζου τινὸς, καὶ ἀδιάλειπτοι ἦσαν αἱ ἐριδὲς μεταξύ τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν κατοίκων. Οἱ Χυθρωποὶ δὲν ἠδύνατο νὰ προχωρήσωσιν εἰς τὸ ἔργον τῶν καὶ ἀδελφεὶς ὄντες τῆς γλώσσης τῶν Κινέζων, δὲν ἠδύνατο νὰ ἐννοήσωσι τί ἐσήμαινον ὁ θόρυβος ὃν διήγειρον ἡ ἐργασία τῶν. Ἐξήτηθησαν

τότε ἐξηγήσεις ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν, καὶ ἐγνώσθη τὸ μυστικόν, ἔκτοτε δέ, πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον τῆς, ἡ ἔταιρία ἠναγκάσθη νὰ θέσῃ ὑποχθόνια τὰ σύρματα.

Καὶ ἄλλος οἰδηροδομικὸς κίων

Καὶ ἄλλος σκύλος, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ σιδηροδρόμου καὶ αὐτὸς, ἐτελεύτησεν ἐσχάτως ἐν Ἀγγλίᾳ. Οὗτος πάλιν εἶχεν ἰδιάζουσαν ἀνασχόλησιν τὸ νὰ προπέμπῃ διὰ σιρτημάτων καὶ ὑλακῶν ἕκαστον τραῖνον ἑτοιμον πρὸς ἀναχώρησιν, καὶ δὲν ἠσύχασε πρὶν ἶδῃ αὐτὸ ἐκκινεῖν. Εἶχεν ἀποκτήσει, λέγουσι, ὀρμημυθῶς τὴν γνώσιν τῆς ἀκριβοῦς ὥρας καὶ στιγμῆς καθ' ἣν θ' ἀνεχώρει ἕκαστον τραῖνον ἐκάθητο συνήθως εἰς τὴν γωνίαν του, ἀλλ' ἅμα ἤκουε τὸν κώδωνα τῆς ἀναχωρήσεως, (μόνον τὸν κώδωνα τῆς ἀναχωρήσεως πρὸς πάντα ἄλλον κώδωνα ἄλλης ὑπηρεσίας ἠδιακρόρει), ἀμέσως ἐπήδα ὄρθιος, ἔτρεχεν, ἵστατο πλησίον τῆς ἀτραμαξέης καὶ δὲν ἔπαυε νὰ γαυγίζῃ μανιωδῶς ἕως οὗ ἀνεχώρει τὸ τραῖνον, καὶ τότε ἔτρεχε πρὸς τὸν φύλακα καὶ δι' ἄλλης ὑλακῆς πάλιν τοῦ ὑπανθύμιζεν ὅτι πρέπει νὰ εἶνε ἄγρυπνος εἰς τὸ καθήκον του μέχρι τῆς προσεγγίσεως τοῦ ἄλλου τραίνου. Εἶτα ἀπεσύρετο καὶ ἠσύχασε νῆπ' ἄλλοις λεπτά, ἕως οὗ ἠχῆσῃ καὶ πάλιν ὁ κώδων.

Διπλῆ εὐχαριστήσις

Καθηγητῆς τοῦ πανεπιστημίου ἀσθενῶν μαχθάνει, ὅτι ὁ σφρηγητῆς τοῦ αὐτοῦ μαθήματος ἐπιθυμεῖ νὰ τὸν ἰδῇ, καὶ ἐρωτᾷ πότε εἴμπορεῖ νὰ τὸν δεχθῇ :

— Εἰπέτε του νὰ ἔλθῃ αὐρίον, λέγει μειδιῶν ἂν εἶμαι καλλίτερα θὰ μοῦ εἶνε πολὺ εὐχάριστον νὰ τὸν ἰδῶ, ἂν εἶμαι χειρότερα... ἡ εὐχαρίστησις θὰ εἶνε ἰδική του.